

עת"א 30657/07/15 - שי שלום בן עמי, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

02 נובמבר 2015

עת"א 30657-07-15 בן עמי נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר שי שלום בן עמי,

ע"י ב"כ עו"ד ליאור בר-זהר (סגוריה ציבורית)

נגד

המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

ע"י היעוץ המשפטי של שב"ס

2. מדינת ישראל

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר נגד החלטת הממונה על עבודות שירות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות אותן מבצע העותר.

על העותר נגזר במסגרת פסק דין מיום 26.11.12 בע"פ 8226-05-11 + 11970-05-11 של בית המשפט המחוזי בחיפה, בשבתו כבימ"ש לערעורים פליליים, עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות החל מיום 10.12.12.

עתירה זו הינה החמישית במספר (הראשונה עת"א 11486-10-13; השנייה עת"א 8406-01-14; השלישית עת"א 7362-03-14; והרביעית עת"א 30140-12-14). בשתי העתירות הראשונות החליט בית המשפט (במותבים שונים) כי יש מקום להחזיר את עניינו של העותר לשימוע, וזאת בין היתר מטעמים הקשורים לאופן עריכת השימוע ונוכחות קצינה בשימוע, שבעניינה הגיש העותר תלונות לשב"ס. במסגרת העתירה השלישית ציין בימ"ש זה כי מראית פני הצדק מחייבת מתן הזדמנות **נוספת ואחרונה** לעותר והורה על החזרתו של העותר לעבודות השירות לשם השלמתן. עוד הבהיר בימ"ש זה במסגרת העתירה השלישית כי בסמכות הממונה על עבודות שירות לקבוע את המקום שבו ירצה העותר עבודות שירות, תוך הבאה בשיקול הדעת את מצבו הבריאותי. צוין כי יהיה על העותר להתאים עצמו לדרישות מקום העבודה ולא ישמעו עוד טענות בעניין קושי לבצע עבודה או להגיע למקום העבודה ועל העותר לבצע את העבודות בדיוק כפי שיוורה לו הממונה על עבודות שירות והמעסיק מטעמו. צוין כי הזדמנות אחרונה זו ניתנה לעותר כסעד חריג ובהתחשב בנסיבות החריגות של המקרה ולא יינתנו עוד הזדמנויות ועל העותר יהיה להוכיח את עצמו.

למרות האמור לעיל, שוב הוגשה עתירה על ידי העותר, רביעית במספר ובמסגרתה העותר טען כי סיים לרצות את מכסת הימים שנקבעה לו וכי המשיב מתנכל לו כאשר אינו מכיר בימים אותם ריצה. העותר טען כי הוא התייצב שוב ושוב

לשימועים שארכו ימים שלמים וימים אלה לא הובאו בחשבון ימי ריצוי עבודות השירות. עוד טען העותר כי יש לכלול את ימי השימועים והשיחות שבהם שהה מהבוקר עד הצהריים בבית הסוהר חרמון כימי עבודת שירות; כי המשיב מסרב להחליף את המפקח והקצינה האחראית, אשר לטענת העותר מתנכלים לו; כי לאחר מתן פסק הדין בעתירה השלישית הוחזר העותר להמשך ריצוי עבודות השירות אך הוצב באותו מקום שבו היו בעיות בעבר בפיקוח אותו מפקח שהיחסים בינו ובין העותר עכורים ואותו מפקח אף הגיש נגד העותר בעבר תלונה במשטרה בגין איומים והעותר סבור כי הלה מתנכל לו באופן אישי ומחפש להכשילו; נטען עוד כי פניות ב"כ העותר אל המשיב בבקשה לשבץ את העותר במקום עבודה אחר או תחת מפקח אחר לא התקבלו והמשיב סירב לבקשות אלו.

במסגרת ההחלטה שניתנה בעתירה הרביעית שהגיש העותר קבע בימ"ש זה כי טיעוני העותר בצירוף המסמכים יועברו לבדיקה אצל הגורם המתאים בשב"ס והגורם שיבחן את המסמכים והטענות יזמן את ב"כ העותר להציג בפניו את כל המסמכים והנתונים שברשות העותר, כדי שתיערך בחינה חוזרת יסודית של מניין ימי ושעות העבודה שריצה העותר. **כן צוין בהחלטה כי ימי שימוע או שיחות בירור אליהם התייצב העותר אינם נמנים במניין ימי העבודה שיש לחשב, אלא רק ימים בהם עבד בפועל.** נקבע כי לאחר שתבוצע הבדיקה תתקבל החלטה חדשה וסופית בכל הנוגע לשאלה האם סיים העותר לרצות את מלוא מניין ימי עבודות השירות שהיה עליו לרצות.

כעת, במסגרת עתירתו החמישית טוען העותר כי בהתאם להחלטת ביהמ"ש בעתירה הקודמת ומתוך רצון טוב לסיום המחלוקת בצורה מוסכמת עשה העותר מאמץ ממשי ולמרות מצבו הפיזי הקשה הגיע, מלווה בקרוב משפחתו, יחד עם בא כוחו לשיחה עם נציג המשיב לשם חישוב מספר הימים שנותרו לביצוע עבודות שירות. העותר טוען שלטענתו ריצה את כל ימי עבודות השירות אך הסכים להגיע לשיחת הבירור תוך יציאה מנקודת הנחה שהיה עליו לרצות עוד ימים ספורים, אך למרות רצונו הטוב התברר לו כי המשיב ממשיך להתנכל לו באופן שימי עבודה שריצה לא נרשמו ואין כל תרשומת לגבי הימים אותם ריצה בשנת 2013. העותר טוען כי גם אם לא חושבו הימים הרבים בהם התייצב לשימועים ובירורים במשרדי המשיב, עדין לטענתו הוא סיים לרצות את עבודות השירות או שנותרו לו ימים ספורים לריצוי. נטען כי המשיב אינו מסוגל לחשב את מספר הימים שנותרו כאשר רישומיו אינם מדויקים או חסרים, זאת מסיבות שאינן תלויות בעותר, אשר מצדו ניהל רישום מדויק בדבר הימים אותם ריצה, רישום אשר הוצג כבר בפני המשיב.

המשיב טוען בתגובתו לעתירה כי טענותיו של העותר בדבר חישוב לא תקין של ימי ריצוי עבודות השירות נבדקו מספר פעמים ולמרות מאמצים כנים לא צלח הניסיון להגיע להסכמה בין הצדדים. נטען כי היועץ המשפטי של הממונה הארצית על עבודות השירות בעצמו, יחד עם הממונה הארצית, ביצעו בדיקה פיזית נוספת מול המעסיקים במקומות התעסוקה ועולה כי לא נפל כל פגם בדו"חות הנוכחות המשקפים נאמנה את ימי הנוכחות של העותר. נטען כי מדובר בעונש עבודת שירות שנגזר בשנת 2012 ואשר העותר טרם סיים ריצויו, טענותיו נבדקו הלוך וחזור אולם אין מצדו ניסיון אמיתי לקבל את הממצאים והעובדות. נטען כי העותר מנצל את מצבו הרפואי כדי להתחמק מריצוי עונשו ושיחה עם כלל המעסיקים ציינו את אישיותו הבעייתית, ניסיונות ההתחמקות וזיכרונות רבים המאפיינים את מזגו. המשיב טוען כי בהמשך לפסק הדין בעתירה האחרונה בוצעה בדיקה מחודשת ונוספת בעניינו של העותר, הוכרו לו ימי הנוכחות בהם עבד פחות מ-6 שעות יומיות וזאת לפני משורת הדין ועל אף שהדבר בניגוד לכללים המוטלים על עובד שירות, עליהם חתם ביום 10.12.12. נטען כי הרישום של המשיב הינו מדויק וזאת בניגוד לטענות הסתמיות והכלליות כי העותר ניהל רישום לגבי הימים שריצה ואשר אותו הציג בפני הממונה.

המשיב מציין כי לעותר לא חושבו ימי עבודה בהם לא הייתה החתמה ביציאה ונעשו בדיקות של טענות העותר לעניין החתמה במקום אחר ולא נמצאה התאמה לטענתו. המשיב מבקש לקבל את עמדת הממונה על עבודות השירות ולא להתערב בחישוב הימים שנעשה כדין ואף לפנים משורת הדין. המשיב ציין כי לפי התחשיב שלו נותרו לעותר 34 ימי עבודות שירות וכך צוין גם במסמכים שנשלחו לעותר על ידי היועץ המשפטי של הממונה על עבודות השירות לאחר הבדיקות שבוצעו.

דין ומסקנות:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה.

ראוי אולי לחזור ולהדגיש את הכלל החל על עתירה מסוג זה, שהיא עתירה בעלת אופי מנהלי והבוחנת את התנהלות הרשות המנהלית בהתאם לאמות המידה של המשפט המנהלי. למשיב עומדת חזקת תקינות הפעולה המנהלית. על העותר הנטל להפריך את החזקה. במקרה זה לא רק שלא עולה בידי העותר להפריך את החזקה אלא שהממונה על עבודת השירות בסיוע היועץ המשפטי הראשי של יחידת הממונה יצאו מגדרם ופעלו הרבה מעל ומעבר לנדרש מהם כדי לבדוק כל טענה. יודגש כי במקום בו היה ספק במניין הימים נזקף הספק לזכותו של העותר. לאחר בדיקה מקיפה נערך התחשיב הסופי של יתרת התקופה שעל העותר לרצות בעבודות שירות. תוצאות הבדיקה נהנות מחזקת התקינות ולא עלה בידי העותר לסתור זאת.

מהנתונים שהוצגו בפני עולה כי למרות הזדמנויות חוזרות ונשנות אשר ניתנו לעותר ליישב את המחלוקת בעניין מספר הימים שנותרו לריצוי העונש הוא מסרב לקבל את עמדת המשיב, למרות שהדברים נבדקו שוב ושוב על ידי המשיב תוך רצון טוב לבוא לקראת העותר ולפנים משורת הדין. העותר מתנצח ומתווכח עם כל הגורמים אצל המשיב ואינו מפנים את העובדה שעליו לבצע את יתרת עבודות השירות במקום ובאופן שיורה לו המשיב וכי זוהי ההזדמנות האחרונה הניתנת לו. לא ניתן לקבל התנהלות זו של העותר. אינני מקל ראש בנסיבותיו האישיות הקשות של העותר ובקשיים בהם הוא נתקל, אך אין בכך כדי להצדיק התנצחות זו עם המשיב, כאשר נעשו כל הניסיונות מצד המשיב ליישב את המחלוקת בעניין מספר הימים שנותרו לריצוי.

כאמור בהחלטה בעתירה הקודמת, לא ניתן לקבל את טענת העותר כי על המשיב להכיר בימי השימוע בהם המתין העותר שעות כימי עבודת שירות. השימועים הרבים נגרמו בעיקר בשל התנהלותו של העותר ואין בהם כדי לענות על הקריטריונים הקבועים בחוק ובכללים לשם חישוב ימי עבודת השירות, כפי שטוען המשיב.

לאחר שלעותר ניתנו הזדמנויות רבות ליישב את המחלוקת עם המשיב בכל הנוגע למספר הימים שנותרו לריצוי העונש ולאחר שהמשיב שב ובדק באמצעות גורמים שונים את חישוב הימים וכל אלה לא הועילו, בנסיבות אלו, אין מנוס מלדחות את עתירתו נגד החלטת המשיב להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, שכן מדובר בהחלטה סבירה שאין מקום להתערב בה.

העתירה נדחת.

הממונה על עבודות השירות יקבע בתוך 14 ימים את המקום בו ישלים העותר לרצות את עבודות השירות ויהיה על העותר להתייצב ולהשלים את העבודות בהתאם לתחשיב יתרת הימים כפי שהוצג ע"י המשיב לבית המשפט. ראוי כי העותר יעבוד במקום ובמועד שיקבע ובכך יסיים, סוף סוף, לרצות את עונשו.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ' חשוון תשע"ו,
02 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא